

om nu er passeret, var slem, men de, der vender nærmere til Situationen, nærer ikke jerneste Tvivl om, at det til April Flyttedag vil blive endnu langt besværligere at skaffe Borgere i Kommunen, som kan og vil betale Husleje, Tag over Hovedet, bogstavelig talt. Som den ærede foregaaende Taler fremhævede, har dette i København kun kunnet lykkes ved, at Skolelokaler er tagne til Hjælp. Det samme er sket i Frederiksberg Kommune, men det er en Ordning, som kun kan være midlertidig. Man kan ikke i Længden beskære Undervisningen i Skolerne for at skaffe Familierne Tag over Hovedet. Dette Maal skulde naas ved Hjælp af andre Forholdsregler. Det, der skal hjælpe i Længden, er selvfølgelig at lade Byggeriet i Gang, men det synes at være næsten umuligt paa det nuværende Tidspunkt. Under alle Omstændigheder er der neppe nogen Bedring at vente i den nærmeste Fremtid. Som jeg allerede har fremhævet, vil den April Flyttedag, vi har at vente, ganske utvivlsomt blive værre end den Oktober Flyttedag, vi har passeret. Naar Antallet af Beboelseslejligheder i Stedet for at vokse indskrænkes, kan man sige sig selv, hvorledes Situationen vil og maa forme sig.

Jeg kan da kun sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan give Lovforslaget i det Helhed min bedste Anbefaling. Blot en enkelt Bemærkning kunde jeg have Lyst til at gøre. Medens der for det øvrige Lands Vedkommende tales om Kommunalbestyrelserne, indskrænker Lovforslaget for Københavns Vedkommende sig ikke til at nævne Kommunalbestyrelsen, men der tilføjes: „(i København Magistraten)“. Jeg antager, at det er praktiske Hensyn, der her gør sig gældende; ellers forstaar jeg ikke ret, hvorfor Magistraten skal drages forgrunden og Borgerrepræsentationen ikke nævnes. Magistraten repræsenterer dog ikke ubetinget det mest demokratiske Element indenfor Københavns Kommunalbestyrelse. Men det er jo et ganske underordnet Punkt, som jeg ikke skal dvæle ved.

Heller ikke skal jeg komme ind paa en nærmere Omtale af Erstatningsspørgsmaalet, thi da det af Venstres ærede Ordfører (Birch) blev fremhævet, at man ønskede Udvalg nedsat, vil den bedste Lejlighed til at drøfte den Slags Enkeltheder og forhaabentlig tale sig til Rette derom blive i Udvalget. Jeg udtaler et bestemt Haab om, at Udvalgsbehandlingen bliver hurtig; og at vi, naar den hurtig er afsluttet, ogsaa maa naa til en hurtig Ved-

tagelse af det foreliggende Lovforslag i dette høje Ting. Thi Situationen er, som jeg Gang efter Gang har betonet, en saadan, at det gælder om at skynde sig. Ellers risikerer man, at det ene Byningskompleks efter det andet undrages Anvendelsen til Beboelseslejligheder og glider over til at anvendes som Kontorer og Værkstedlokaler. Og som Forholdene er paa det nuværende Tidspunkt, kan Samfundet ikke se roligt paa, at en saadan Udvikling fortsættes. Den betyder, at Antallet af de husvilde stadig vokser, og at Forholdene bliver næsten fuldstændig utaalelige.

Fraenkel: Den Tid, hvori jeg har haft dette Lovforslag i Hænde, har ikke været tilstrækkelig til, at jeg kunde faa fornøden Indsigt i de mange og modstridende Forhold, man maa have Kendskab til for at kunne tage Standpunkt til denne Sag. Det er muligt, at en Lov som denne er nødvendig, det er ogsaa muligt, at Lovforslaget maa i høj Grad modificeres for at gøre den tilsigtede Nytte. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6. Valgkreds (Jessen) sagde, at Hensigten med Lovforslaget var at raade Bod paa Bolignøden. Det kan den nu aldrig være. Hensigten kan kun være at hindre, at Bolignøden bliver værre, end den er, videre kan man, saa vidt jeg kan se, ikke naa gennem en Lov som denne. Det er ogsaa meget muligt, at en saadan Lov vil kunne virke i modsat Retning. Jeg kan godt tænke mig, at man et Sted med Fordel kunde rive en Ejendom ned og bygge den større op og saa midlertidig skaffe Plads for de Mennesker, hvis Boliger man tog bort. Der er en hel Mængde Forhold, man maa have nærmere oplyst for at kunne tage Standpunkt til Lovforslaget. Derfor tror jeg heller ikke, at Gangen gennem Udvalget vil blive saa hurtig, som det ønskes, og som ogsaa jeg ønsker, idet jeg erkender, at Bolignød er her.

Ved en ganske foreløbig Gennemgang af Lovforslaget er mit Øje faldet paa et Par Punkter, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa. Der er for det første det, som allerede er berørt af en æret foregaaende Taler, at Afgørelserne kan indankes for Indenrigsministeren, som saa træffer den endelige Afgørelse. Det er et Krav, som kommer igen Gang paa Gang i Lovgivningen, og det forekommer mig, at det vender tilbage med uhyggelig Hæftighed. Jo mere vi faar Parlamentarisme paa Papiret, jo mere det forsikres paa alle